

РЕШЕНИЕ

№ 7468

гр. София, 23.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **5569** по описа за **2025** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е жалба на П. Т. З. с [ЕГН] от [населено място], [улица]-21, чрез адв.Б. от АК Х., срещу разпоредбата на чл.57 изр. 1 от Наредбата за организацията и движението на територията на Столична община, приета с Решение № 605/24.10.2013 г. на СОС по Протокол № 51 от 24.10.2013 г.– „цената за 1 / един / час паркиране в зоните за почасово платено паркиране се определя с решение на Столичния общински съвет“, и срещу Решение №73/17.12.2015г. на Столичния общински съвет за определяне на цени, във връзка с Наредбата за организация на движението на територията на Столична община по Протокол № 5 от заседание на СОС, проведено на 17.12.2015г. в частта - „всички цени са с включен ДДС“.

Твърди се, че от оспорените разпоредби З. търпи настъпили неблагоприятни правни последици и са представени фактури №110000038/ 18.04.2022г.,№ 00000005744/15.11.2023г. с начислен ДДС за платен паркинг и талони за паркиране в синя зона, издадени от „ЦМГ“ ЕАД. В жалбата се твърди, че оповестеното на сайта на общината Решение №73 от 17.12.2015г. на СОС, макар и именувано „решение“ е с характер на подзаконов нормативен акт, явяващо се приложение към чл. 57, ал.1 от НОДТСО и следователно се оспорват две разпоредби на една наредба, а именно чл.57, ал.1 и Решение №73/17.12.2015г. към чл. 57 от НОДТСО. Излагат се доводи, че не са спазени изискванията на чл. 26 и чл.28 от Закона за нормативните актове/ЗНА/като СОС не е публикувал проекта за нормативния акт на интернет-страницата си заедно с мотивите и доклада най-малко 14 дни преди приемането му, за да се даде възможност на заинтересованите лица да изложат

становища и предложения по проекта, с което е нарушил чл. 146, т. 3 от АПК. В оспорената част решението за определяне на цени „Всички цени са с включен ДДС“ противоречи на закона, защото дейностите паркиране, винетен стикер, служебен абонамент, поставяне на скоби и репатриране на ППС са възложени на ответника със закон- чл. 99, ал.3 от ЗДвП, вр. чл. 6, ал.2 и ал.3 от ЗМДТ, поради което не са стопанска или икономическа дейност и не подлежат на облагане с ДДС по аргумент от чл.3, ал.5, вр. §1 т.7 от ЗДДС, като в тази връзка са цитирани решения на ВАС. Искане за обявяване на нищожност или отмяна като незаконосъобразни на визираните оспорените части от актовете. Заявява се претенция за присъждане на разноски.

В с. з. оспорващият – П. Т. З., редовно и своевременно призван, не се явява и не изпраща представител. От процесуалния представител на същия адвокат Б. е постъпила писмена защита, с която желае да се даде ход на делото в отсъствие на оспорващия и на неговия процесуален представител. Посочва се, че начисляването на 20 % ДДС е в нарушение на чл.3, ал.5 вр. §1, т.7 ЗДДС, тъй като се касае за дейности, възложени на органите на местната власт със ЗДвП, които не са стопанска дейност, нито наем на общински терени. Заявява се претенция за присъждане на разноски. При неблагоприятен изход за оспорващия се иска юрисконсултското възнаграждение в полза на ответника да бъде намелено под минимума.

Молби постъпили на 20.10.2025г. за присъединяване са подали Т. И. Д. и Н. Р. Н., чрез адв. Б.. На основание чл. 189, ал. 2 АПК на страната на жалбоподателя са присъединени Т. И. Д. и Н. Р. Н.. Същите не се явяват и не се представляват. В молбите излагат становища по същество на спора, като твърдят, че не са спазени изискванията на чл. 26 и чл.28 от ЗНА. Излагат тезата си, че законодателят е задължил ответника да определи цената на паркиране с наредбата по чл. 9 от ЗМДТ, поради което отклонението по същия въпрос и препращането за определяне с „решение“, обуславя извод за прогласяване на оспорената разпоредба на чл. 57 от НОДТСО като нищожна. Посочва се, че дейностите паркиране, винетен стикер, служебен абонамент, поставяне на скоби и репатриране на ППС са възложени на ответника със закон- чл. 99, ал.3 от ЗДвП, вр. чл. 6, ал.2 и ал.3 от ЗМДТ, поради което не са стопанска или икономическа дейност и не подлежат на облагане с ДДС по аргумент от чл.3, ал.5, вр. §1 т.7 от ЗДДС. Задържането на ППС с техническо средство „ скоба“ и репатрирането му до наказателен паркинг, представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл.22 и чл.23 от ЗАНН, поради което същите не могат да се определят като „ стопанска дейност“ и не следва да се облагат с ДДС, поради което следва извод за отмяна на оспорените части от визираните актове като нищожни или незаконосъобразни. Заявяват претенции за присъждане на разноски по делото.

Ответникът по оспорването - Столичен общински съвет, редовно и своевременно призван, се представлява от юрисконсулт Д., редовно упълномощена, която намира оспорването за неоснователно. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. В писмено становище посочва, че наредбата е издадена в рамките на предоставената от ЗМСМА компетентност на органа на местно самоуправление- общинският съвет, за решаване на въпроси от местно значение, които не са от изключителна компетентност на други органи. Посочва се, че съгласно чл. 99, ал.1 от Закона за движение по пътищата/ЗДвП/ в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя, може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. Съгласно § 7 ал.1, т.4 от ПЗР на ЗМСМА улиците, булевардите, площадите в града са собственост на общината. Съгласно чл. 21, т.8 от ЗМСМА общинският съвет е органът, който законът е оправомощил да приема решения за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество. Посочва се, че ЗМДТ не урежда почасовото паркиране като местна такса, т.е. цените за синя/ зелена зона не са такси по

смисъла на ЗМДТ, а са цени за ползване на услуги/ публичен ресурс, предоставени от общинско предприятие или търговско дружество. “Център за градска мобилност“ ЕАД е общинско дружество, което извършва независима икономическа дейност, като предоставя възмездни услуги като почасово паркиране, издаване на абонаменти и др., като дружеството е ДЗЛ, регистрирано по ЗДДС, и подлежи на всички задължения за начисляване, деклариране и внасяне на ДДС за облагаемите услуги. Паркирането в синя/ зелена зона е възмездна услуга, която се предоставя от ДЗЛ-ЦМГ ЕАД и следователно е облагаема с ДДС. По тези съображения се моли АССГ да отхвърли оспорването срещу чл.57 от Наредбата и Решение №73/17.12.2015г.

СГП редовно и своевременно призована, се представлява от прокурор П., които дава заключение за неоснователност на оспорването.

Административен съд София – град, след като обсъди становищата на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Разпоредбата чл.57 изр. 1 от НОДТСО е приета с Решение № 605/24.10.2013 г на СОС, с което е приета Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за организацията и движението на територията на Столична община, след връщане със заповед № РД- 15-209/10. 10.2013г. на Областния управител на област С. за ново обсъждане на решение № 521 по Протокол № 48 от 26.09.2013г. на СОС. С доклад вх. № СО-9300-309/05.09.2013г. с вносител общински съветник Р. Т., е предложено е представен проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за организацията и движението на територията на Столична община/НОДТСО/. За причини, които налага това са посочени необходимостта от намаляване на трафика на автомобил в централната градска част и осигуряване на реална възможност на гражданите да използват режима на почасово платено паркиране, както и необходимостта от осигуряване на ефективен контрол относно паркирането в това число и на принудителното преместване на автомобили и престоят им на специализиран паркинг.Целите, които се поставят са намаляване на трафика на ППС, преминаващи или достигащи до идеалния център , облекчаване на трафика в широкия център на града, стимулиране на гражданите да използват линиите на обществения градски транспорт, както и специализираните паркинги до метеостанциите, за което са предвидени редица преференции.В доклада е посочено, че за прилагане на наредбата за изменение и допълнение на НОДТСО не са необходими допълнителни финансови средства, технически ресурси,служители, техническа инфраструктура и административен капацитет, извън вече осигурените. Докладът и внесения с него проект на наредбата за изменение и допълнение на НОДТСО са обявени на интернет страницата на Столичния общински съвет на 05.09.2013г.- денят на внасянето му. Преди приемането на Наредбата за изменение и допълнение на НОДТСО, становища до СОС са представили Постоянната комисия по транспорт, транспортна инфраструктура и безопасност на движението/ заседание, проведено на 11.09.2013 г./ и Постоянната комисия по местно самоуправление и нормативна уредба/ заседание, проведено на 18.09.2013г./Постъпили са предложения вх. № СО-0203-40/11.07.2013г., № СО 6200-917/19.08.2013г., № СО-9300-309/1//11.09.2013г. и становище на ЦМГ, като видно от Протокол № 51 от заседанието на Постоянната комисия по местно самоуправление и нормативна уредба, поведено на 18.09.2013г. от тази възможност се е възползвало сдружение с нестопанска цел“Софийски обществен съвет“, и председателят на УС на сдружението е присъствал на заседанието, но предложенията не са били приети от ПК. Сред връщане със заповед № РД- 15-209/10. 10.2013г. на Областния управител на област С. за ново обсъждане на решение Р№ 521 по Протокол № 48 от 26.09.2013г. на СОС, с което са приети предложените изменения и допълнения на НОДТСО, докладът е разпределен от Председателя на СОС на ПК по транспорт, транспортна инфраструктура и безопасност на движението и на ПК по местно самоуправление и нормативна уредба, като

последната е определена за водеща, съгласно Правилника за организацията и дейността на Столичния общински съвет/ПОДСОС/. След проведени обсъждания и заседания на 18.10.2013г. на ПК по транспорт, транспортна инфраструктура и безопасност на движението и на 21.10.2013г. на ПК по местно самоуправление и нормативна уредба, комисиите са дали положително становище по приемане на наредбата за изменение и допълнение на НОДТСО. Съгласно протокол № 51 на Столичния общински съвет, проведено на 24.10.2013г, предложената Наредба за изменение и допълнение на НОДТСО е приета с 33 гласа за от 44 гласували общински съветници. В съответствие с чл.10, ал.2 от ПОДСОС е издадено Решение № 605/24.10.2013 г. на СОС, с което е приета Наредбата за изменение и допълнение на НОДТСО. Текстът на приетата Наредба за изменение и допълнение на НОДТСО е удостоверен с подписа на председателя на СОС. Приетият текст на чл. 57 е в раздел 2.1. Режим на почасово платено паркиране, гласи: „Цената за 1 / един / час паркиране в зоните за почасово платено паркиране се определя с решение на Столичния общински съвет. Общинският съвет може да определи цени за паркиране в зоните за почасово платено паркиране за месец, шест месеца и дванадесет месеца“. Наредба за изменение и допълнение на НОДТСО е приета на основание чл.21, ал.1 т.8 и т.23 и ал.2 от ЗМСМА, чл.99, ал.1, чл.167, ал.2, чл.168, ал.2 от ЗДвП, чл.76, ал.3, чл. 79 от АПК

С доклад вх.СО-15/9300-327/25.11.2015г. с вносител Е. И. -общински съветник, и Л. Х. -заместник- кмет, е предложен проект на решение за определяне на цени във връзка с изискванията на НОДТСО. В доклада се мотивира, че с предложения проект на решение се цели уреждане на обществените отношения, свързани със заплащането на цени за паркирането на ППС на територията на СО, при прилагане на НОДТСО, цени за закупуване на винетен стикер, както и свързаните с това дейности по осъществяване на оперативен контрол в зоните за платено паркиране, изпълнявани от общинското дружество „Център за градска мобилност“ ЕАД, вкл. за принудително задържане на ППС, чрез използване на техническо средство тип „ скоба“, за принудително преместване на автомобили и др. Посочено е, че с определянето на цените ще се подпомогне дейността по осъществяване на контрол на паркирането в зоните за платено паркиране, чрез установяване по приложимия ред на цени, чиито размер остава непроменен спрямо действащата до този момент уредба, но създава правна сигурност и предвидимост по отношение на действията по прилагане на наредбата. Така се допринася и за реализация на целите по НОДТСО за намаляване на трафика от автомобили в централната градска част и осигуряване на реална възможност на гражданите да използват режима на почасово платено паркиране. Посочени са целите, както и че не са необходими допълнителни финансови средства, тъй като общинското дружество „Център за градска мобилност“ ЕАД и понастоящем осъществява издаването на винетни стикери, контрола върху паркирането в зоните за платено паркиране, оперативната дейност по прилагането и използването на техническо средство“ скоба“, таксуването на собствениците, освобождаването на принудително задържани ППС, принудителното им преместване. Преди приемането на решение №73/17.12.2015г. на Столичния общински съвет за определяне на цени, във връзка с НОДТСО, становища се представили ПК по местно самоуправление и нормативна уредба/ заседание, проведено на 09.12.2015г./ и ПК по транспорт, транспортна инфраструктура и безопасност на движението/ заседание, проведено на 07.12.2015г./ и ПК по финанси и бюджет/ заседание, проведено на 01.12.2015г./.

Решение №73/17.12.2015г. на Столичния общински съвет за определяне на цени, във връзка с Наредбата за организация на движението на територията на Столична община по Протокол № 5 от заседание на СОС, проведено на 17.12.2015г., е прието / видно от протокола и приложения поименен протокол за гласуване/ с 32 гласа „за“, 4 „против“, 12 са въздържалите се. В същото са определени цени за паркиране в зоните с въведен режим на почасово платено паркиране по реда

на чл. 57 НОДТСО / за синя зона и за зелена зона/, цени за закупуване на винетен стикер по реда на чл. 76 от НОДТСО , цена за принудително задържано ППС чрез използване на техническо средство тип „ скоба“ по реда на чл.126 НОДТСО, за принудително преместване на ППС по реда на чл.122 от НОДТСО, за режим на платено паркиране „служебен абонамент“ по Глава Четвърта, раздел II.2 НОДТСО, като е посочено, че „всички цени са с включен ДДС“. В решението за определяне на цени е посочено, че се приема на основание чл.21, ал.1,т.8 от ЗМСМА и чл.99, ал.1 и ал.3 от ЗДвП. Освен това е посочено от вносителите на проекта, че с решение № 149/22.03.2012г. СОС е определил цени, като в предложените такива няма промяна, но следвало да се спази визирият в неокончателното решение № 5194/2015г по адм.д. № 6597/2014г. на ВАС ред за приемане на такъв вид решения./ Впоследствие решение № 5194/2015г. на АССГ е обезсилено от ВАС, който е приел, че решението за определяне на цени е акт по управление на общинско имущество по чл. 21, ал.1, т. 8 от ЗМСМА/.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено следното:

Жалбата на З. и на присъединилите се към нея Д. и Н. е допустима в частта относно оспорената разпоредба на Наредбата за изменение и допълнение на НОДТСО, приета с Решение № 605/24.10.2013 г. на СОС по Протокол № 51 от 24.10.2013 Като подзаконов нормативен акт наредбата съдържа правни норми, които създават общозадължителни правила за регулиране на обществени отношения на територията на Столична община, засяга неограничен кръг адресати – чл. 7, ал. 2 от ЗНА и чл. 75 от АПК, което обуславя допустимост на оспорването. Съгласно чл. 186 ал. 1 от АПК, право да оспорят подзаконов нормативен акт имат гражданите, организациите и органите, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от него или за които той поражда задължения. Оспорване е допустимо само при наличие на правен интерес, който следва да е личен, пряк и непосредствен, и който е абсолютна положителна процесуална предпоставка, за която съдът следи служебно и при липсата на която съдебното производство е недопустимо, като същият следва да бъде преценяван конкретно и съобразно данните по делото. В това отношение с жалбата си З. от [населено място] е представил СУМПС, фактури №110000038/18.04.2022г.,№ 00000005744/15.11.2023г. с начислен ДДС за платен паркинг и талони за паркиране в синя зона в [населено място], издадени от „Център за градска мобилност“ ЕАД- С.,поради което е налице правен интерес. Също такива доказателства са представили и Т. И. Д. и Н. Р. Н. от [населено място], присъединени на основание чл. 189, ал. 2 АПК на страната на жалбоподателя. Следователно, оспорващите са доказали правния си интерес от оспорването по смисъла на чл. 186, ал. 1 АПК.

Относно допустимостта следва да се отбележи и тълкуването, което е дадено от СЕС с решението от 24 ноември 2022 г. по дело С-289/21, според което принципът на ефективност, закрепен в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска процесуално правило на държава членка, съгласно което - когато национална правна разпоредба, оспорена с жалба за отмяна по съдебен ред, тъй като противоречи на правото на Съюза, бъде отменена с последваща норма и поради това престане да поражда последици занапред - се приема, че е отпаднал предметът на оспорване и следователно липсва основание за произнасяне, без преди това страните да са имали възможност да изтъкнат евентуалния си интерес от продължаване на производството и без такъв интерес да е бил взет предвид. В т. 42, 43, 44 и 45 от една страна и т. 46 и следващи от друга, в мотивите на това решение се прави разграничение между две хипотези, при които се дава различен отговор на поставения въпрос за тълкуване на чл. 47 от Хартата на основните права в ЕС. В т. 46 се разглежда възможността с обжалването на национална разпоредба по съдебен ред жалбоподателят да цели да се премахнат и правните последици, които са породени от прилагането на тази разпоредба и които го увреждат. В подобна хипотеза сама по себе си

отмяната с последваща норма на посочената разпоредба не би довела до отпадане на тези вече настъпили последици и прилагането в подобно положение на национална процесуална разпоредба, по силата на която се прекратява производството, тъй като е отпаднал предметът на оспорване, би могло да лиши оспорващият от ефективна съдебна защита. Това принципно положение е било съобразено от законодателя с въвеждането на правилото по чл. 193, ал. 2 от АПК /нова – ДВ, бр. 63/2025 г., в сила от 5.08.2025 г./, съгласно която при отмяна на оспорения подзаконен нормативен акт или на част от него след подаване на жалбата, съдът се произнася по оспорването, когато прилагането на акта до неговата отмяна засяга субективни права, свободи или законни интереси на някоя от страните, като в този случай съдът може да обяви нищожността на оспорения подзаконен нормативен акт или на част от него, да установи изцяло или отчасти незаконосъобразността му или да отхвърли оспорването.

Разгледана по същество жалбата на З. и на присъединилите се към нея Д. и Н. срещу оспорената разпоредба на НОДТСО е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена, поради следните съображения:

Оспореният в посочената част подзаконен нормативен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия по чл.21, ал.1, т.23, вр. с чл. 21, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/. За да издаде нормативен административен акт, съответният орган е необходимо да има изрична законова делегация - чл.2, ал.1 ЗНА и чл.76, ал.1 АПК. Конституцията и законът създават правна възможност за органа да издаде нормативен административен акт, с който да регламентира определения в тази норма кръг обществени отношения. Като нормативен административен акт наредбата урежда по общ начин съответните повтарящи се обществени отношения, отнася се до неопределен и неограничен брой адресати и има многократно действие. Тя се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. Наредбата за изменение и допълнение на НОДТСО е издадена в рамките на предоставената от ЗМСМА компетентност на органа за местно самоуправление - общинския съвет, за решаване на въпроси от местно значение, които не са от изключителна компетентност на други органи. С този нормативен акт се регулират конкретните обществени отношения, свързани с реда и условията за движение, престой и паркиране на територията на Столичната община. Организацията на движението на територията на града е обществен въпрос с местно значение и е предмет на регулиране от общинския съвет по силата на ЗМСМА. Този въпрос е от компетентността на Столичния общински съвет. Съгласно чл.99, ал.1 ЗДвП в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя, може да определи райони, пътища, или части от пътища за зони за краткотрайно паркиране в определени часове от денонощието. Улиците, булевардите, пътищата и площадите в града са общинска собственост по §7, ал.1, т.4 ПЗР на ЗМСМА. От това произтича и правото на общината като собственик да определи зони за краткотрайно паркиране. То се извършва чрез общинския съвет като орган на местно самоуправление. Поради това, с Наредбата е регламентирано, че на улици, пътища и булеварди - общинска собственост, се въвеждат "синя зона" и "зелена зона", т.е. режим за кратковременно платено паркиране на пътни превозни средства. Оспорената разпоредба на чл. 57, ал.1 приета с Решение № 605/24.10.2013 г. на СОС по Протокол № 51 от 24.10.2013 г. е в раздел 2- Режим платено паркиране на ППС, раздел 2.1. Режим на почасово паркиране. Като форма, структура и обозначение на съдържанието, оспорената наредба отговаря на изисквания на ЗНА и Указа за неговото прилагане, с оглед на което не са налице основания за отмяна/обявяване на нищожност и на основание чл.146, т.2, вр.чл.196 от АПК.При приемането на оспорения текст на Наредбата са спазени административно – производствените правила: С доклад вх.№СО-9300-309/05.09.2013г., с вносител общ.съветник, е предложено приемане на изменения в Наредбата за организация на движението на територията на Столична община. Като причини, които налагат това, в доклада се сочат необходимостта от намаляване на трафика от автомобили в централната градска част и осигуряване на реална възможност на гражданите да използват режима за платено почасово паркиране, като и необходимостта от осигуряване на ефективен контрол относно паркирането.

Сочат се за поставени цели по намаляване на трафика на ППС, преминаващи през или достигащи до идеалния център, облекчаване на трафика в широкия център на града, стимулиране на гражданите да използват линиите на обществения транспорт и специализираните паркинги до метростанции; осигуряване на места за паркиране в центъра. Посочено е, че за прилагане на Наредбата за изменение и допълнение не са необходими допълнителни финансови средства, технически ресурси, служители, техническа инфраструктура и административен капацитет, извън вече осигурените. Излагат се съображения и че предложените изменения са съобразени с правото на Европейския съюз. С оглед горното съдът намира, че в случая е налице изпълнение на изискванията на 28, ал.2 ЗНА / съгласно която разпоредба мотивите, съответно докладът, съдържат: причините, които налагат приемането; целите, които се поставят; финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба; очакваните резултати от прилагането, включително финансовите, ако има такива; анализ за съответствие с правото на Европейския съюз./Докладът и внесеният с него проект са обявени на интернет страницата на Столичен общински съвет на 05.09.2013г.- денят на внасянето му. Т.е. до приемането на нормативният акт е изтекъл период от време, който е по-голям от изискуемия по чл.26, ал.2 ЗНА - 14-дневен, в който заинтересованите лица са могли да предоставят предложения и становища по проекта. Видно от Протокол № 51 от заседанието на Постоянната комисия по местно самоуправление и нормативна уредба, поведено на 18.09.2013г. от тази възможност се е възползвало Сдружение с нестопанска цел "Софийски обществен съвет". Предвид горното, съдът приема, че не е допуснато нарушение по чл.77 АПК при приемане на оспорените текстове от наредбата. След връщане със Заповед №РД-15-209/10.10.2013г. на Областен управител на Област С. град за ново обсъждане на решение №521 по Протокол №48 от 26.09.2013г. на Столичния общински съвет, с което са приети предложените изменения, докладът е разпределен от председателя на СОС на ПК по транспорт, транспортна инфраструктура и безопасност на движението и ПК по местно самоуправление и нормативна уредба, която е определена и за водеща. След проведени обсъждания в заседанията съответно на 18.10.2013г. и на 21.10.2013г., комисиите са дали положително становище за приемането на измененията. Съгласно протокол №51, на проведеното на 24.10.2013г. заседание на столичен общински съвет, предложените изменения и допълнения на Наредбата за организация на движението на територията на Столична община са приети с мнозинство от 33 гласа "за" от 44 гласували общински съветници. Издадено е решение №605 от същата дата, с което е приета Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за организация на движението на територията на Столична община. Текстът на приетата Наредба е удостоверен с подписа на председателя на Столичния общински съвет /чл. 78, ал. 1, т. 2 от АПК и чл. 34, т. 3 от Закона за нормативните актове/.Оспорената разпоредба на чл. 57, ал.1 НОДТСО, че цената за 1 /един / час паркиране в зоните за почасово платено паркиране се определя с решение на Столичния общински съвет, е в раздел 2- Режим платено паркиране на ППС, раздел 2.1. Режим на почасово паркиране, респективно се отнася за почасовото платено паркиране. Неоснователно оспорващите считат, че определянето на размерите на сумите за ползване на услугата по платено паркиране може да се извърши само с наредба, а не с решение.Законодателят в чл.99 ЗДвП не е определил вида на акта, с който общинският съвет следва да определи визираните суми, а какъв ще е правният характер на решението му ще определи съдържанието, а не наименованието му, като по изложените съображения оспорването в тази част е неоснователно.

Относно приетото решение от СОС, оспорването срещу същото е недопустимо. Решението е прието след изменението на чл. 99, ал. 3 ЗДвП, Държавен вестник бр. 37 от 22.05.2015 г., с която законодателят регламентира, че общинският съвет определя цената за паркиране на местата. Извод за нормативен характер на решението, респективно за оспорването му без ограничение във времето, не следва от чл. 6 ал.3 /Нова – ДВ, бр. 37 от 2015 г./ от ЗМДТ, съгласно която ползването на общинските тротоари, площи и улични платна или на части от тях като зони за платено и безплатно паркиране по Закона за движението по пътищата се определя с наредба на

общинския съвет, а ал.2 /Доп. – ДВ, бр. 37 от 2015 г./ регламентира, че за всички услуги и права, включително по ал. 3, предоставяни от общината, с изключение на тези по ал. 1, общинският съвет определя цена. В случая с НОДТСО вече са били регулирани конкретните обществени отношения, свързани с реда и условията за движение, престой и паркиране, включително по ползването на общинските тротоари, площи и улични платна на територията на Столичната община, а с решението впоследствие само са определени размери на цените, в това число за услугата платено паркиране. Като собственик на улиците, булевардите, площите, съгласно § 7 ал.1, т.4 от ПЗР на ЗМСМА, общината, чрез общинския съвет, може да определя цени за паркиране в определените на основание ал. 1 на чл. 99 ЗДвП зони за платено паркиране. Решението е издадено на основание чл. 21, ал.1, т. 8 от ЗМСМА, съгласно която разпоредба общинският съвет приема решения за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество. Решението не отговаря на кумулативно определените критерии за нормативен административен акт, посочени в чл. 1а ЗНА, аналогично в чл. 75 АПК, тъй като не съдържа административноправни норми за поведение на неопределени и неограничен брой адресати. Същото представлява израз на управленска дейност на имоти общинска собственост по смисъла на чл.8, ал.11 от ЗОС, а съдебната защита е предвидена по реда на чл. 45 и сл. от ЗМСМА. Решението не представлява общ административен акт, защото не съответства на определението на чл. 65 от АПК. Общият административен акт има еднократно правно действие, създава права и задължения, непосредствено засяга права, свободи и законни интереси на неопределен брой лица. В случая решението на Столичен общински съвет за определяне на цени за платено паркиране няма еднократно действие, тъй като цената се дължи всеки път, когато се извършва паркиране в зоните с въведен режим на платено паркиране. Решението в частта относно цените за принудителното задържане и преместване ППС, не се отнася до услуга или цена на предоставено от общината право. Паркирането на превозно средство, извършено в нарушение на правилата за движение има за последица прилагането на принудителна административна мярка по чл.171, ал.1, т. 5, б."б" от ЗДвП, изразяваща се в принудителното задържане или преместване на превозното средство като, а разходите, които са направени са за сметка на собственика на ППС, както е посочено в цитираната разпоредба. Както е посочено в Решение № 2721/ 10.03.2016г. по адм. дело №11508/2015г. на ВАС/ в което подробно е разгледан правния характер на предходното решение на СОС, идентично като съдържание с процесното/ общинският съвет като орган на местното самоуправление е натоварен с правомощия, при упражняването на които издава правни актове, но те не всякога попадат в законовите определения на видовете административни актове по смисъла на чл. 21, чл. 65 и чл. 75 от АПК. Безспорно подлежат на съдебен контрол и такъв е предвиден в специалното производство по чл. 45 от ЗМСМА. В този смисъл и Тълкувателно решение № 5 от 10.12.2008 г. по т. д. № 20/2007 г., и Тълкувателно решение № 2 от 16.04.2013 г. по т. д. № 4/2011 г. на ОС на съдиите от ВАС Решение № 149/ 22.03.2012 г. на Столичен общински съвет обаче не представлява индивидуален, общ или нормативен административен акт, поради което съдебният контрол може да бъде иницииран само от областен управител, кмет или прокурор в производство по чл.45 от ЗМСМА. Тъй като не е подзаконен нормативен акт, решението не може да се оспори без ограничение във времето.Ето защо жалбата на З. и на присъединилите се към нея Д. и Н. следва да бъде оставена без разглеждане в тази част, а производството прекратено на основание чл. 159, т.1 от АПК

С оглед изхода от спора, както и изрично стореното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и разпоредбата на чл. 143, ал. 3 АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК, във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът следва да присъди на ответната страна разноски за юрисконсулт, в размер на 200 лв. или съответно 102, 26 евро, а претенцията за възнаграждението да бъде определено под минималното е неоснователна, като посоченият размер на юрисконсултското възнаграждение е съобразен с фактическата и правна сложност на делото и е справедлив.

По изложените съображения и на основание чл. 193, ал.1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Т. З. с [ЕГН] от [населено място], [улица]-21 и на присъединилите се към нея Т. И. Д. от [населено място], ул. „9 май“ № 5-Б-14 и Н. Р. Н. от [населено място], [улица]-14 срещу разпоредбата на чл.57 изр. 1 от Наредбата за организацията и движението на територията на Столична община, приета с Решение № 605/24.10.2013 г. на СОС по Протокол № 51 от 24.10.2013 г.– „цената за 1 / един / час паркиране в зоните за почасово платено паркиране се определя с решение на Столичния общински съвет

ОСТАВЯ без разглеждане жалбата на П. Т. З. и на присъединилите се към нея Т. И. Д. и Н. Р. Н. срещу Решение №73/17.12.2015г. на Столичния общински съвет за определяне на цени във връзка с Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, по Протокол № 5 от заседание на СОС, проведено на 17.12.2015г. в частта му „всички цени са с включен ДДС“, като

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д. № 5569/2025г. по описа на АССГ в тази част, по жалбата на П. Т. З. и присъединилите се към нея Т. И. Д. и Н. Р. Н. срещу Решение №73/17.12.2015г. на Столичния общински съвет за определяне на цени във връзка с Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, по Протокол № 5 от заседание на СОС, проведено на 17.12.2015г. в частта му „всички цени са с включен ДДС“.

ОСЪЖДА П. Т. З., [ЕГН] от [населено място] да заплати на Столичен общински съвет сумата от 102, 26 евро за разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС; а в частта му, с характер на определение, с която се прекратява частично производството – с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: